

Nr 558/1950

Given i Helsingfors den 17 november 1950.

Lag
om skogsvårdsföreningar.

Enligt Riksdagens beslut stadgas:

1 §.

Med skogsvårdsförening avses en sammanslutning av skogsägare, vilken har till ändamål att på skogshushållningens område höja fackkunskapen och yrkesskickligheten bland sina medlemmar och även bland övriga skogsägare inom dess verksamhetskrets, leda och utveckla vården och nyttjandet av skogarna samt ombesörja härför erforderlig fackmannahjälp ävensom annars främja skogsbruket inom dess område.

I denna lag avses med skogsägare jämväl legotagare eller annan sådan innehavare av område, som äger rätt att nyttja avkastning av skog.

2 §.

Skogsvårdsnämnd fastställer inom sitt distrikt gränserna för de skilda skogsvårdsföreningarnas verksamhetsområden.

3 §.

Berättigade att bliva medlemmar i skogsvårdsförening äro de skogsägare, vilka besitta skogsmark på föreningens verksamhetsområde och vilka erlægga full skogsvårdsavgift eller däremot svarande avgift till skogsvårdsföreningen.

4 §.

Skogsvårdsförening kan i sitt namn förvärva rättigheter och ingå förbindelser samt kära och svara.

Skogsvårdsförening må likväl icke bedriva handel genom att för egen räkning köpa och sälja skogsavverkningsrättigheter eller trävaror, ej heller annan näringsverksamhet, som icke är nödvändig för förverkligandet av föreningens ändamål.

5 §.

Centralskogssällskapen och skogsvårdsnämnderna giva handledning åt skogsvårdsföreningarna samt övervaka deras verksamhet.

6 §.

Skogsvårdsförening skall genom förmedling av respektive skogsvårdsnämnd och centralskogssällskap insända sina stadgar till föreningsregistret för att införas däri.

7 §.

För såvitt av stadgandena i denna lag eller med stöd av densamma given förordning ej annat följer, skall vad i lagen om föreningar av den 4 januari 1919 (1/19) med däri senare gjorda ändringar är stadgat tillämpas på skogsvårdsförening.

8 §.

För i denna lag avsedd, skogsbruket främjande verksamhet skall för de skogsmarker, som äro belägna på kommuns område, i skogsvårdsavgift erläggas 2–6 procent av den för kommunalbeskattningen värderade nettoavkastningen av skogsmarken, utan att de avdrag, som komma i fråga vid beskattningen, tagas i beaktande.

Skogsvårdsavgift utgår dock icke för skogsmark, vars årliga virkesavkastning vid regelbunden växt icke stiger till tjugo produktionskubikmeter.

Skogsvårdsföreningen fastställer inom de i 1 mom. nämnda gränserna skogsvårdsavgiftens storlek för ett år i sänder.

För skogsmark, för vilken kommunalskatt icke erlägges, bör skogens avkastning för skogsvårdsavgiftens fastställande beräknas enligt samma grunder som vid beskattningen.

Skötes skogsmark fortlöpande av skogsfackman enligt fordringarna på god skogsvård, utan att skogsägaren är medlem av den skogsvårdsförening, mom vars verksamhetsområde skogsmarken är belägen, skall för skogsmarken likväl erläggas blott en fjärdedel av den enligt 1 och 2 mom. fastställda skogsvårdsavgiften.

9 §.

Skogsägare, som med stöd av 8 § 4 mom. önskar erlægga endast en fjärdedel av skogsvårdsavgiften, äger anhålla därom hos den skogsvårdsnämnd, inom vars verksamhetsområde skogsmarken är belägen. Skogsvårdsnämnden äger rätt att bifalla anhållan för högst tio år i sänder, och givet bifall skall upphävas, om det framgår, att stadgade förutsättningar härför icke längre förefinnas. Då fråga är om skogsmark, som vårdas och nyttjas för statens räkning, är ovannämnd anhållan dock icke av nöden.

I skogsvårdsnämnds beslut, vilket givits med anledning av i 1 mom. nämnd anhållan eller genom vilket samtycke till erläggande av en fjärdedelsavgift återkallats, kan ändring sökas hos forststyrelsen inom trettio dagar från den dag, då vederbörande erhöll kännedom om beslutet, nämnda dag dock icke medräknad. Ändring i forststyrelsens beslut kan sökas hos högsta förvaltningsdomstolen.

10 §.

Taxeringsnämnd skall årligen vid kommunaltaxeringen uträkna, huru stor skogsvårdsavgift som envar skogsägare på ovannämnda grunder skall erlægga. De på detta sätt bestämda avgifterna, vilka skola antecknas i taxeringslängden och på debetsedlarna, uppbäras i samband med skatteuppbörden för varje år.

11 §.

Vad om sökande av ändring i kommunalbeskattning, skatternas indrivande i utsokningsväg, skattetillägg i anledning av försummad skattebetalning samt efterbeskattning är stadgat, skall äga motsvarande tillämpning på skogsvårdsavgiften.

12 §.

Framgår av laga kraft vunnet utslag eller beslut, som avkunnats eller givits med anledning av besvär över fastställande av skogsvårdsavgift eller kommunalskatt eller över i 9 § åsyftat beslut, att för hög skogsvårdsavgift uppburits, skall kommunen återbära överskottet med ränta i enlighet med vad beträffande kommunalskatt är stadgat.

13 §.

Av skogsvårdsavgifterna jämte de i 11 § nämnda tilläggen erlägges:

1) nittioåtta procent åt

a) skogsvårdsförening av de medel, vilka influtit genom fulla skogsvårdsavgifter från dess verksamhetsområde;

b) skogsvårdsnämnd av fulla skogsvårdsavgifter, vilka hopbragts utanför skogsvårdsföreningarnas verksamhetsområden; och

c) skogsvårdsnämnd av i 8 § 4 mom. avsedda fjärdedels avgifter; samt

2) två procent åt kommun som ersättning för arbete i samband med indrivandet och redovisandet av avgifterna.

14 §.

Av de skogsvårdsavgifter, som med stöd av 13 § punkt 1 b tillfallit skogsvårdsnämnd, skall hälften reserveras för framtida skogsvårdsförening på ifrågavarande område och andra hälften användas på sätt skogsvårdsnämnden besluter för skogsvårdens främjande inom den kommuns område, från vilken medlen influtit. Då de reserverade medlen med räntor vuxit till ett belopp, som motsvarar de tre föregående årens skogsvårdsavgifter, användas de medel, som senare inflyta, i sin helhet till skogsvårdens främjande.

De medel, som tillfallit skogsvårdsnämnd med stöd av 13 § punkt 1 c, skola användas för stödjande av sådana skogsvårdsföreningars verksamhet, vilka verka inom nämndens område och äro i behov av extra medel. Behövas icke alla medel för sagda ändamål, skall återstoden på annat sätt användas för skogsvårdens främjande inom nämndens verksamhetsområde.

15 §.

Av de medel, som influtit enligt 13 § punkt 1 a, skall skogsvårdsförening årligen överföra minst tio procent till en reservfond, tills dennas medel uppgå till minst det belopp föreningen de tre senaste åren i medeltal uppburit i skogsvårdsavgifter per år. Medel från denna fond får förening använda endast med skogsvårdsnämndens tillstånd, då speciella orsaker det fordra. Reservfonden skall kompletteras, om den genom användning eller genom förhöjning av skogsvårdsavgiften blivit mindre än ovan sagts.

Hava medel enligt 14 § 1 mom. redan reserverats för skogsvårdsförening, skall skogsvårdsnämnd, då förening grundas eller tidigare existerande förenings verksamhetsområde utvidgas, besluta, huruvida och till huru stor del reserverade medel skola överföras till reservfonden.

16 §.

Handlar skogsvårdsförening mot stadgandena i denna lag eller med stöd av densamma given förordning eller utövar den sin verksamhet på ett uppenbart oändamålsenligt sätt, kan lantbruksministeriet besluta, att föreningen tillkommande skogsvårdsavgifter, delvis eller i sin helhet, skola ställas till skogsvårdsnämndens förfogande för att på sätt nämnden besluter användas för främjande av det enskilda skogsbruket inom skogsvårdsföreningens verksamhetsområde.

17 §.

Närmare bestämmelser angående verkställigheten och tillämpningen av denna lag utfärdas genom förordning.

I förordning kan även föreskrivas, att verkställigheten av denna lag i vissa delar av landet skall tills vidare eller för viss tid uppskjutas.

18 §.

Debiteringen av i denna lag avsedda skogsvårdsavgifter sker första gången i samband med kommunalbeskattningen år 1952.

Denna lag äger icke tillämpning på skogsvårdsförening, som grundats före lagens ikraftträdande, innan i 2 § avsedd fastställelse av föreningens verksamhetsområde utverkats, dess stadgar ändrats i överensstämmelse med denna lag och ändringen antecknats i föreningsregistret i den ordning, som i 6 § stadgas.

Helsingfors den 17 november 1950.

Republikens President
J. K. Paasikivi.

Lantbruksminister T. N. Vilhula.